

Republika e Kosovës
Republika Kosovo-Republic of Kosovo
Kuvendi - Skupština - Assembly

ZAKON br. 04/L-026

O TRGOVAČKIM MARKAMA

Skupština Republike Kosovo;

Na osnovu člana 65 (1) Ustava Republike Kosovo,

Usvaja

ZAKON O TRGOVAČKIM MARKAMA

GLAVA I
OPŠTE ODREDBE

Član 1
Cilj

Ovim zakonom uređuju se uslovi i pravila za zaštitu trgovačkih maraka, kao i prava koja proističu iz registracije i ostvarivanjem ovih prava.

Član 2
Oblast sprovođenja

Ovaj zakon se primenjuje na trgovačke marke koje podležu postupku registracije pri Kancelariji za industrijsko vlasništvo Republike Kosovo formirane u okviru Ministarstva trgovine i industrije (u daljem tekstu: Kancelarija), uključujući trgovačke zajednice i međunarodne registracije koje važe i na teritoriji Republike Kosovo.

Član 3 **Ograničenja**

1. Izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1.1 **Ministarstvo** – Ministarstvo trgovine i industrije;

1.2. **Ministar** – Ministra trgovine i industrije;

1.3. **Kancelarija** – nezavisna kancelarija za industrijsku svojinu Republike Kosovo, osnovana u okviru Ministarstva trgovine i industrije;

1.4. **Pariska konvencija** - Konvencija za zaštitu industrijske svojine, od 20 marta 1883, revidirana i izmenjena.

1.5. **Priznate trgovačke marke** - trgovačke marke priznate shodno članu 6 Pariske konvencije;

1.6 **Ničanska klasifikacija** - Međunarodna klasifikacija roba i usluga stvorena od "Ničanskog sporazuma" za međunarodnu klasifikaciju robe i usluga za ciljeve registracije marke, od dana 15. juna 1957 godine, revidirana i izmenjena;

1.7. **Madridski sporazum** - Madridski Sporazum za međunarodno registrovanje maraka, postignut 14. aprila 1891, revidiran i izmenjen;

1.8. **Madridski protokol** - Madridski sporazum za međunarodne registracije maraka, postignut 27. juna 1989 u Madridu;

1.9 **Zajednička pravila** - zajednička pravila prema Madridskom sporazumu u vezi sa međunarodnom registraciju maraka i Protokola u vezi sa ovim sporazumom;

1.10. **WIPO/SOIS** - Svetska organizacija za intelektualnu svojinu osnovana Konvencijom WIPO-a;

1.11. **Međunarodna kancelarija** - Sekretarijat WIPO-a.

1.12. **WIPO-ve novine** - Sužbeni list za međunarodne registracije publikovan od strane Međunarodnog Biroa;

1.13 **Pravilnik o trgovačkim komunitarnim markama** - Pravilnik Saveta (EC) br. 207/2009 o trgovačkim komunitarnim markama, od dana 26 februara 2009;

1.14 **Trgovačka komunitarna marka.** – trgovačka marka definisana u članu 1. stav 1 Pravilnika Saveta (KE) nr. 207/2009 o trgovačkim komunitarnim markama od 26 februara 2009 godine;

1.15. **Aplikacija za trgovačke komunitarne marke** - aplikacija za registraciju trgovačke komunitarne marke;

1.16. **Nacionalna trgovačka marka** – trgovačka marka stečena u postupku pri Kancelariji, u skladu sa odredbama ovog zakona;

1.17. **Nacionalna aplikacija za trgovačku marku** – aplikacija za trgovačku marku podneta Kancelariji u skladu sa odredbama ovog zakona.

1.18. **Subjekt** – fizičko ili pravno lice;

1.19. Isključiva licenca - licenca koja se izdaje od vlasnika trgovačke marke i na osnovu iste se prenose ekskluzivna prava marke;

1.20 Neisključiva licenca - licenca koja se izdaje od vlasnika trgovačke marke i prenose se samo prava utvrđena od vlasnika marke.

Član 4

Sticanje prava na trgovačke marke

1. Sticanje prava na trgovačku marku, dobija se putem upisa u registar trgovačkih marki koji vodi Kancelarija za industrijsku svojinu.
2. Domaći i strani subjekti mogu biti vlasnici trgovačke marke u Republici Kosova.
3. Subjekti koji nisu državljani Republike Kosova ili nemaju registrovano sedište poslovanja, prijaviće se kancelariji samo preko svojih ovlašćenih zastupnika.

Član 5

Oznake koje se mogu zaštititi kao trgovačke marke

Trgovačka marka može biti svaka oznaka koja se može grafički prikazati, posebno reči obuhvatajući i lična imena, skice, slova, brojevi, oblik robe i način njihovog pakovanja, boje kao i sve njihove kombinacije, pod uslovom da takve oznake mogu razlikovati robe ili usluge jednog preduzeća od roba ili usluga drugih preduzeća.

Član 6

Odbijanje zbog apsolutnih razloga

1. Kao trgovačka marka, neće se registrovati ili ako je i registrovana proglasiće se nevažećom, i to:
 - 1.1. oznake nisu u skladu sa članom 5. ovog zakona;

1.2. trgovačke marke koje ne sadrže neku značajnu osobenost ;

1.3. trgovačke marke koje se sastoje isključivo od znakova ili pokazatelja koji se mogu koristiti u trgovini za određivanje vrste, kvaliteta, količine, svrhe, vrednosti, geografskog porekla, vremena proizvodnje robe ili pružanja usluga ili ostalih karaktestika roba o usluga;

1.4. trgovačke marke koje se sastoje isključivo od oznaka ili pokazatelja, koji su uobičajeni u svakodnevnom jeziku ili u poverenju kao i u svakodnevnim uobičajenim praksama;

1.5. znakovi koji se sastoje isključivo od

1.5.1. osobine koja proizlazi iz prirode same roba;

1.5.2. osobina robe koja je neophodna da bi se dobio jedan tehnički rezultat;

1.5.3 osobina koja robama daje jednu substancijalnu vrednost;

1.6. trgovačke marke koje su u suprotnosti sa moralnim načelima i javnim redom;

1.7. trgovačke marke koje mogu da prevare javnost, što se tiče prirode, kvaliteta ili geografskog porekla roba ili usluga;

1.8. trgovačke marke koje nisu ovlašćene od strane nadležnih organa, a u skladu sa članom 6. Pariske konvencije.

1.9. trgovačke marke čija upotreba može biti zabranjena odredbama nekog drugog zakona;

1.10 Trgovačke marke koje sadrže simbole, grb i ostala državna znamenja, osim onih koai su određeni članom 6. Pariske Konvencije, a koje nisu od opšteg interesa u Republici Kosovo, izuzev ako je njihova registracija odobrena od strane nadležnog organa.

1.11. trgovačke marke za vina ili alkoholna pića koje sadrže ili su sačinjena od jednog geografskog pokazatelja koji identifikacije vina ili alkoholnih pića koja nemaju to poreklo;

1.12. trgovačke marke koje sadrže ili su sačinjene od jednog geografskog naziva ili geografskog pokazatelja sa efektom na teritoriji Kosova, ako je apliciranje za registraciju trgovačke marke urađeno nakon apliciranja za registraciju jednog imenovanja porekla ili geografskog pokazatelja i u zahtevu za registraciju geografskog pokazatelja, određenog u odgovarajućem zakonodavstvu čija je osnova takvih naimenovanja registrovana za istu vrstu roba.

2. Podstavovi 1.2, 1.3 i 1.4 ovog člana ne sprovode ako je u procesu upotrebe pre datuma apliciranja za registraciju, marka dobila karakter razlikovanja naročito za robe i usluge za koje se zahteva registracija.

Član 7

Odbijanje iz relativnih razloga

1. Podnošenjem prigovora od strane vlasnika ranije marke, trovačka marka za koju je podnet zahtev neće se registrovati, ako :

1.1. je identična sa ranijom trgovačkom markom i robama ili uslugama za koje se podnosi zahtev za trgovačku marku su identične sa robama ili uslugama koje su zaštićene od ranije trgovačke marke;

1.2. ona je slična sa prethodnom trgovačkom markom i sa robama ili uslugama za koje se podnosi zahtev su slične sa robama i uslugama koje su zaštićene od prethodne trgovačke marke i gde zbog jednovrsnosti ili sličnosti, postoji mogućnost izazivanja konfuzije sa javnošću gde postoji mogućnost asociiranja sa prethodnom markom.

2. „Ranije trgovačke marke“ u smislu stava 1. ovog člana podrazumeva:

2.1. trgovačka marka registrovana sa jednim datumom apliciranja ili datumom ranije prednosti;

2.2. apliciranje za registraciju jedne marke , na jedan datum apliciranja ili na datum ranije prednosti, postupku registracije;

2.3. marka koja na dan apliciranja za registraciju ili na datum prednosti , je prinzata u Republici;

2.4. trgovačka komunitarna marka ili apliciranje za registraciju trgovačke amrke zajednice , kao što je doređeno u stavu 1. člana 83. ovog zakona;

2.5. marke registrovane prema međunarodnim sporazumima koje imaju efekta u Republici Kosovo;

3. Prilikom podnošenja prigovora od strane ranijeg vlasnika trgovačke marke, prema stav 2. ovog člana, neće se registrovati marka koja je identična ili slična sa prethodnom trgovačkom markom , koja se štiti za robe i usluge koje su slične sa onima za koje je registrovana prethodna marka, ako prethodna marka ima reputaciju u Republici Kosova i upotrebom navedene marke zbog obrazložljivog razloga realizuje se jedna nepravilna zarada ili se oštećuje karakter razlikovanja prethodne marke.

4. Prilikom podnošenja prigovora od vlasnike prethodne marke, marka se ne registruje ako zastupnik vlasnika trgovačke marke bez ovlašćenja vlasnika aplicira za registrovanje trgovačke amrke na svoje ime, osim u slučajevima kada zastupnik obrazloži svoje radnje.

GLAVA II EFEKTI TRGOVAČKE MARKE

Član 8 Stečena prava od trgovačke marke

1. Registrovana trgovačka marka je ekskluzivno pravo njenog vlasnika. Vlasnik trgovačke marke ima pravo da zabrani trećim licima upotrebu trgovačke marke bez njegovog odobrenja, kao što sledi:

1.1. svaka oznaka je identična sa trgovačkom markom za robe ili usluge koje su identične sa onim za koje je registrovana kao trgovačka marka;

1.2. svaka oznaka koja je identična ili slična sa marko ili ako zbog jednovrsnosti ili sličnosti roba i usluga, za koje se koristi oznaka, sa robama i uslugama, koje se pokrivaju od registrovane marke,, mogu izazvati konfuziju u javnosti, gde je obuhvaćena i mogućnost asociiranja oznake sa trgovačkom markom.

1.3. svaka oznaka, koja je identična ili slična sa trgovačkom markom za proizvode i različite usluge od onih za koje je registrvana trgovačka marka, kada ova poslednja ima reputaciju u Republici Kosova i korišćenja oznake, iz obrazložljivog razloga, ostvaruje se jedna nepravična zarada ili se oštećuje priroda različitosti i priznato ime marke.

2. Shodno stavu 1. ovoga člana, vlasnik marke takođe može zabraniti sledeće elatnosti:

2.1. postavljanje, oznake na robama ili njihovom pakovanju;

2.2. plasiranje robe na tržište, njihova ponuda za prodaju i davanje usluga koristeći ovu oznaku, ili njihovo stavljenje u depo za ove ciljeve;

2.3. upotreba oznake tokom uvoza ili izvoza roba;

2.4. upotreba oznake u službenim dokumentima ili reklamama.

3. Prava od registrovane trgovačke marke imaju uticaja i na treća lica od dana objavljivanja registra trgovačke marke. Može se tražiti nadoknada za radnje koje se dese nakon dana objavljivanja aplikacije trgovačke marke, radnje koje se posle registracije trgovačke marke trebaju zabraniti. Sud koji razmatra spor, ne može odlučiti o ovom sporu dok se ne objavi registracija.

Neni 9

Označavanje trgovačke marke u rečniku

Ako je registrovana trgovačka marka naznačena u rečniku, enciklopediji ili u sličnom materijalu, koji služi kao referenca i daje nam utisak da ona ima svoj opšti naziv za robe ili usluge za koje je registrovana trgovačka marka, obuhvatajući ih u elektronskoj formi, izdavač na zahtev vlasnika trgovačke marke u narednom izdanju objavljivanja, sa jednom referencom označava da je ona registrovana.

Član 10

Trgovačke marke registrovane na ime zastupnika ili trgovačkog predstavnika

Kada je trgovačka marka registrovana na ime zastupnika ili trgovačkog predstavnika bez ovlašćenja subjekta koji je i vlasnik trgovačke marke, ovaj poslednji ima pravo da ospori upotrebu te marke, ako on nije ovlastio jednu takvu radnju, osim ako zastupnik ili predstavnik obrazloži jednu takvu radnju.

Član 11

Ograničavanje efekata trgovačke marke

1. Vlasnik trgovačke marke nema pravo da zabrani jednom trećem licu, da u njegovom poslovanju koristi:

- 1.1. ime ili njegovu adresu;
- 1.2. podatke o vrsti, kvalitetu, količini, vrednosti, geografskom poreklu, vremenu proizvodnje ili vremen pruženih usluga, ili karakteristike proba ili usluga,
- 1.3. marku kada je potrebno pokazati svrhu korišćenja jednog proizvoda ili usluge, posebno u slučaju dodatne opreme ili rezervnih delova pod uslovom da se one koriste u skladu sa poštenim industrijskim ili trgovniskim praksama.

Član 12

Prestanak prava stečenih od trgovačke marke

1. Gubitak prava za zabranu upotrebe marke za proizvode i usluge počinje stavljanjem trgovinske marke na tržište Republike Kosova od strane samog vlasnika ili nakon učlanjenja Republike Kosova u Evropsku uniju, u jednoj od država članica koje su stranka u Sporazumu koje stvara Evropsku privrednu zonu, sa tom trgovačkom markom.

2. Stav 1. ovoga člana ne primenjuje se kada vlasnik registrovane trgovačke marke osporava dalju upotrebu trgovačke marke, dokazujući da se kvalitet roba izmenio ili je oštećen nakon njenog plasmana na tržište.

Član 13

Ograničenja efekata kao posledica tolerisanja

1. Kada je vlasnik prethodne trgovačke marke tolerisao, bez osporavanja u neprekidnom vremenskom periodu od pet (5) godina, upotrebu trgovačke marke koja je kasnije registrovana u Republici Kosova, gde je imao saznanja da njeno korišćenje gubi pravo da na osnovu prethodne trgovačke marke zahteva objavljivanje kasnije trgovačke marke nevažećom ili da ospori korišćenje kasnije trgovačke marke u vezi sa robama ili uslugama za koje je kasnija trgovačka marka korišćena, ako registrovanje kasnije trgovačke marke nije urađeno zlonamerno.
2. Stav 1. takođe se primejuje prema vlasniku ranije trgovačke marke navedene u članu 7 dstav 3. ovog zakona, ili jedno ranije pravo navedeno u članu 52 podstavovi 1.5 ili 1.6 ovog zakona.
3. U slučajevima navedenim u stavu 1 i 2 ovog člana, vlasnik kasnije registrovane trgovačke marke, nema pravo da ospori korišćenje ranije marke, iako se to pravo ne stavi u upotrebu protiv kasnije trgovačke marke.
4. Nosilac kasnije registrovane trgovačke marke nema pravo da ospori korišćenje ranijeg prava, iako nosilac ranijeg prava na to pravo ne može se pozvati protiv kasnije marke.

GLAVA III

UPOTREBA TRGOVAČKE MARKE

Član 14

Upotreba marke

1. Vlasnik trgovačke marke ima pravo korišćenja svoje marke vezano za robu i usluge za koje je ona registrovana.
2. Upotrebom trgovačke marke, shodno stavu 1. takođe podrazuma
 - 2.1. korišćenje trgovačke marke u jednoj formi koja ne oštećuje njen karakter različitosti u formi u kojoj je ona registrovana;
 - 2.2. upotrebu trgovačke marke na način koji se razlikuje u elementima koji ne menjaju osobenost različitosti trgovačke marke u formi u kojoj je registrovana;
 - 2.3. postavljanje trgovačke marke na robama ili njihovim pakovanjima u Republici Kosova samo za ciljeve izvoza.

3. Upotreba trgovačke marke uz odobrenje vlasnika ili neke osobe koji ima ovlašćenje za korišćenje kolektivne marke ili sertifikat, podrazumeva kao korišćenje od strane vlasnika.

4. Ako u vremenskom periodu od pet (5) godina od dana završetka postupka registracije, vlasnik nije upotrebio trgovačku marku u Republici Kosova, u vezi sa robama ili uslugama za koje je registrovan ili ako takvo korišćenje je obustavljeno za jedan neprekidan period od pet (5) godina, trgovačka marka će biti subjekt sankcija određenih ovim zakonom, ako ne postoje potrebni razlozi za nekorišćenje.

GLAVA IV TRGOVAČKA MARKA KAO PREDMET VLASNIŠTVA

Član 15 Prenos prava

1. Trgovačka marka može da se prenosi, odvojeno sa nekog transfera preduzeća, u vezi sa svim robama ili uslugama za koje je registrovana.

2. Prilikom prenošenja jedne trgovačke marke za neke od roba ili usluga, za koje je registrovana trgovačka marka, vršeći podelu registracije ili apliciranja trgovačke marke shodno članu 39 i 44. ovog zakona.

3. Na zahtev jedne od stranaka prenos se beleži u Registar trgovačkih marki, pod uslovom da se prilože dovoljni dokazi za prenos, kao što je: overena kopija ugovora o prenosu ili overeni deo tog ugovora potpisan od obe strane ili presuda data za to pitanje da se podnese kancelariji i da bude isplaćena tarifa predviđena za registraciju prenosa u Registar trgovačkih maraka.

4. Prenos trgovačke marke objavljuje se u Službenom biltenu Kancelarije.

5. Zahtev za registraciju prenosa u registar može da se podnese prema uslovima i načinu kako je predviđeno podzakonskim aktima ovog zakona.

6. Sve dok prenos prava nije registrovan u Registar trgovačkih marki, korisnik prava ne može ostvariti prava stečena registracijom trgovačke marake.

7. Dokumenta za koja se zahteva da bude obavešten vlasnik trgovačke marke, biće adresirana licu koje je registrovano kao nocilac prava.

Član 16

Prenos trgovačke marke registrovane od strane zastupnika

U slučaju kada je trgovačka marka registrovana u ime jednog zastupnika bez ovlašćenja subjekta, koji je vlasnik trgovačke marke, ovaj zadnji ima pravo da zahteva da izvršena registracija (trgovačka marka) pređe u njegovu korist, osim ako zastupnik ili predstavnik obrazloži njegov postupak.

Član 17

Licenciranje

1. Licenca o upotrebi jedne trgovačke marke, može se izdati za neke ili za sve robe i usluge za koje je registrovana, za čitavu teritoriju Republike Kosova ili za jedan njen deo. Licenca može biti isključiva i neisključiva.

2. Vlasnik trgovačke marke može iskoristi prava stečena registracijom jedne trgovačke marke, protiv lica koje je licencirano, koje krši neku odredbu njegovog ugovora i licenciranja u vezi sa dužinom trajanja, oblast pokrivenu registracijom za koju se trgovinska marka može koristiti, obim roba ili usluga za koje je data licenca, teritoriju na kojoj se trgovačka marka može koristiti ili kvalitet proizvedenih proizvoda ili pruženih usluga od strane lica koje poseduje licencu.

3. Na zahtev jedne od stranaka, licenca može se upisati u Registar trgovačkih maraka, pod uslovom da se podnesu dokazi o licenci, kao: overena kopija sporazuma o licenciranju, deo overenog onog sporazuma ili originalan sertifikat za izdavanje licence koji je sačinjen pismeno i potpisan od obe strane, dostavlja se kancelariji i da bude uplaćena predviđena tarifa o registraciji licence u Registar trgovačkih maraka.

4. Licenca trgovačke marke objavljuje se u službenom biltenu kancelarije.

5. Zahtev za registraciju licence u Registar trgovačkih maraka treba se podneti prema uslovima i načinu predviđenom podzakonskim aktima od strane ministra.

Član 18

Prava hipoteke

1. Trgovačka marka nezavisno od preduzeća, obezbeđuje se ili može biti predmet zaloge.

2. Zalog se registruje u Registar trgovačkih maraka na zahtev jedne od stranaka i to se u službenom biltenu kancelarije.

3. Zahtev za registraciju zaloge u Registar trgovačkih maraka treba da se podnese prema uslovima i načinu kako je predviđeno podzakonskim aktima od strane Ministra.

Član 19

Trgovačka marka kao predmet izvršenja

1. Trgovačka marka može biti predmet izvršenja.
2. Nadležni sud koji preduzima ili izriče mere izvršenja po službenoj dužnosti, obaveštava Kancelariju o preduzetoj izvršnoj meri preduzete ili izrečene protiv trgovačke marke, u cilju registracije izvršne procedure u Registar trgovačkih maraka.
3. Preduzeta mera ili izrečena mera protiv trgovačke marke koja je registrovana u Registar trgovačkih maraka objavljuje se u Službenom biltenu Kancelarije.
4. Zahtev za registraciju mere izvršenja u registru trgovačke marke treba se podneti prema uslovima i načinu određenom u podzakonskom aktu.

Član 20

Stečaj

1. Kada je vlasnik trgovačke marke u stečajnom postupku ili u nekoj sličnoj proceduri, na zahtev nadležnog organa, upisuje se u Registar trgovačkih marki i objavljuje u službenom biltenu Kancelarije.
2. Zahtev za registraciju stečaja ili sličnih procedura u kojima je obuhvaćena trgovačka marka u registru, treba se podneti prema uslovima i načinu određenom u podzakonskom aktu.

Član 21

Efekti vezani za treća lica

1. Zakonske odredbe navedene u članovima 15, 17 i 18 ovog zakona, sprovode se prema trećim licima samo nakon registrovanja u Registar trgovačkih maraka. Međutim, jedan takav akt, sprovodi se prema trećim licima i pre nego što pravo stečeno od trgovačke marke bude upisano u registar, ako se dokaže da je treća strana imala saznanja o postojanju jednog takvog akta.
2. Stav 1. ovog člana ne primenjuje u slučaju kada jedan subjekt stekne trgovačku marku ili pravo u vezi sa trgovačkom markom prenosom celokupnog preduzeća ili putem nasleđa.

Član 22

Zahtev za registraciju trgovačke marke kao predmet vlasništva

Članovi 15 do 21 ovog zakona primenjuje se isto kao i prilikom aplikacije za registraciju trgovačkih maraka.

POGLAVLJE V

APLICIRANJE ZA TRGOVAČKU MARKU

Član 23

Apliciranje za trgovačku marku

1. Procedura za registraciju trgovačke marke počinje podnošenjem aplikacije u Kancelariji.
2. Aplikacija za registraciju može biti samo jedna oznaka za koje se zahteva zaštita.

Član 24

Uslovi apliciranja za trgovačku marku

1. Zahtev za registraciju trgovačke marke treba da sadrži:
 - 1.1. zahtev za registraciju trgovačke marke;
 - 1.2. podaci o podnosiocu zahteva;
 - 1.3. listu robe ili usluga za koji se zahteva registracija;
 - 1.4. izgled trgovačke marke.
2. Zahtev za registraciju trgovačke marke podleže plaćanju određene tarife koja je određena podzakonskim aktom.
3. Zahtev za registraciju trgovačke marke treba da ispunjava uslove koji su predviđeni stavom 1. ovog člana kao i drugim uslovima koji su određeni podzakonskim aktima.

Član 25

Datum podnošenja aplikacije

Datum podnošenja aplikacije za registraciju trgovačke marke je datum primanja aplikacije u kancelariji. Ako su neka dokumenta podneta sa različitim datumima kao datum podnošenja, smatra se datum u kojem je primljen poslednji dokument o ispunjenju uslova shodno članu 24 stav 1. ovog zakona u kancelariji

Član 26

Klasifikacija

Robe i usluge za koje se podnosi aplikacija za registraciju trgovačke marke, klasifikuju se prema klasama Ničanske klasifikacije.

Član 27

Pravo prvenstva stečeno apliciranjem

1. Podnosilac zahteva od dana podnošenja zahteva za registraciju jedne trgovačke marke, ima prednost u odnosu na svakog drugog aplikanta koji podnosi zahtev za registraciju jedne identične trgovačke marke ili slično za iste robe ili usluge ili slično.
2. Svaka aplikacija koje je dostavljeno po jednom međunarodnom sporazumu gde je Republika Kosovo stranka, takva aplikacija dobija datum prednosti, shodno odredbama odgovarajućih međunarodnih sporazuma.
3. Pravo prvenstva, ima efekta kada datum prvenstva se prizna kao datum podnošenja zahteva za aplikaciju za registraciju trgovačke marke.

Član 28

Pravo prvenstva

1. Ukoliko je podnosilac zahteva za registraciju trgovačke marke podneo zahtev za registraciju jedne trgovačke marke u jednoj redovnoj proceduri u Republici Kosovo, od neke države koja je potpisnica Pariske konvencije ili Sporazuma o svetskoj trgovini, za istu trgovačku marku sa robama ili uslugama koje su identične ili sadrže ista svojstva za koje je podnet zahtev, on se može pozvati na pravo prvenstva podnošenja prve prijave, pod uslovom da on aplicira za registraciju trgovačke marke u Republici Kosovo u roku od šest (6) meseci od dana prvog prijavljivanja.
2. Podnosilac zahteva koji se poziva na pravo prvenstva, treba da naznači u zahtevu za registraciju trgovačke marke određene podatke prvog prijavljivanja, državu, datum i broj podnesenog zahteva, ali ne kasnije od tri (3) meseca od dana podnošenja zahteva kancelariji, i dostaviće jednu autentičnu kopiju prve aplikacije.
3. Ako podnosilac zahteva ne ispuni uslove iz stava 2. ovog člana, traženo pravo prvenstva se gubi.
4. Svako podnošenje koje je istovetno sa redovnim podnošenjem, shodno zakonu države gde je to urađeno ili prema obostranim sporazumima, ili višestranim sporazumima, priznaje se kao pravo prvenstva.
5. Redovno prijavljivanje podrazumeva ispunjavanje neophodnih uslova za dobijanje datuma za aplikaciju, bez obzira na krajnji ishod rezultata aplikacije.

Član 29

Pravo prvenstva o izlaganju

1. Ako je podnosilac zahteva za registraciju jedne trgovačke marke ili njegov zakonski naslednik izložio robe ili usluge na jednoj poznatoj službenoj izložbi u Republici Kosova u inostranstvu, ili nekoj zemlji članici Parijske unije koja je članica Sporazuma o osnivanje Svetske Trgovinske Organizacije, za istu marku za robe i usluge, prilikom podnošenja aplikacije za registraciju u Republici Kosova za istu marku pod kojom su izložene robe, on se može pozvati na datum na pravo prvenstva izlaganja marke za koju

se aplicira,,pod uslovom da on aplicira za registraciju u Republici Kosova u roku od šest (6) meseci od dana prvog izlaganja

2. Podnosilac zahteva koji se poziva na pravo prvenstva o izlaganju, dostavlja Kancelariji aplikaciju o svim neophodnim podacima o prvom izlaganju robe ili usluga marke za koju se aplicira datum, država, ime i mesto izlaganja i to ne kasnije od tri (3) meseca od dana podnošenja aplikacije u Kancelariji, predaju dokaze za izlaganje roba ili usluga sa markom za koju se aplicira , izdatu potvrdu od nadležnog organa za vrstu, datum otvaranja i zatvaranja izložbe u aplikaciju zajedno sa prevodom tog sertifikata.

3. Ako podnosilac zahteva ne dostavi sva neophodna dokumenta navedena u stavu 2. ovog člana, pravo prvenstva o zatraženom izlaganju se gubi.

4. Pravo prvenstva izlaganja koje je stečeno u nekoj trećoj zemlji, ne važi u roku prvenstva navedenom u članu 28. ovog zakona.

GLAVA VI POSTUPAK REGISTRACIJE

Član 30 Formalno razmatranje aplikacije

1. Kancelarija razmatra aplikaciju za registraciju trgovačke marke i tokom razmatranja utvrdi da li:

1.1. aplikacija za registraciju marke ispunjava zahteve priznavanje od datum apliciranja shodno članu 24. stava 1. ovoga zakona.

1.2. aplikacija za registraciju marke ispunjava zahteve člana 5. i člana 23. stav 2. ovog zakona i uslova određenim podzakonskim aktima ovog zakona.

1.3. izvršena je uplata tarife za aplikaciju za registraciju jedne trgovačke marke u skladu sa podzakonskim aktima za tarife o registraciji trgovačkih marki.

2. U slučaju kada aplikacija za registraciju jedne trgovačke marke ne ispunjava zahteve koji su navedeni u stavu 1, Kancelarija poziva aplikanta da popuni nedostake u roku od šestdeset (60) dana, od dana primanja poziva od strane Kancelarije.

3. Na zahtev podnosioca aplikacije, vremenski rok naveden u stavu 2. ovog člana, može se produžiti najviše trideset (30) dana, računajući od dana isteka tog vremenskog roka.

4. Ukoliko se nedostaci ili neplaćanja nisu utvrđena u skladu sa podstavom 1.1. i 1.3. stava 1. ovog člana ne uklone shodno zahtevu Kancelarije, ili ako se ne uklone unutar datog roka, zahtev za registraciju jedne trgovačke marke neće se uzeti u obzir. Ukoliko podnosilac zahteva popuni aplikaciju prema zahtevu Kancelarije, onda Kancelarija upisuje kao datum podnošenja aplikacije datum na osnovu kojeg se ispune nedostaci.

5. Kancelarija će svojim rešenjem odbiti zahtev, ako se određeni nedostaci u skladu sa podstavom 1.2. ili 1.3. ovog člana ne ispune u skladu sa pozivom kancelarije ili ako se oni ne uklone u određenom vremenskom roku.

6. Kancelarija analizira aplikacije za hronološko registrovanje trgovačkih maraka, izuzev slučajeve kada se od strane zahteva prevremeno ispitivanje aplikacije.

7. Forma, procedure i uslovi za prevremeno ispitivanje uređuju se podzakonskim aktom.

Član 31

Razmatranje osnova vezano za apsolutno odbijanje

1. Kada se trgovačka marka po članu 6. ovog zakona ne može registrovati za neke robe ili usluge koje su pokrivene za registraciju trgovačke marke, onda se zahtev odbija za određenu za te robe ili usluge.

2. Kada trgovačka marka sadrži neki elemenat koji nije prepoznatljiv, gde stvara nedoumicu u sferi zaštite, Kancelarija može zahtevati kao uslov za registraciju da se podnosilac izjasni, da li se odriče nekog ekskluzivnog prava po tom elementu. Svako odricanje objavljuje se zajedno sa apliciranjem ili registrovanjem trgovačke marke.

3. Podnosioc ima pravo da u roku od šestdeset (60) dana od dana primanja pismenog obaveštenja o razlozima odbijanja za sve robe ili usluge koje su pokrivene aplikacijom, da podnese primedbe i da zahteva dopunu aplikacije i/ili da podnese dokaz o novim mogućim činjenicama koje mogu uticati na konačnu odluku kancelarije za odbijanje aplikacij za registraciju.

4. Ovaj vremenski rok može trajati zahtevom aplikanta, nakon plate tarife koja se treba izvršiti prema vremenskom roku navedenom u stav 3. ovog člana, gde se vremenski rok može produžiti najviše šestdeset (60) dana računajući od dana isteka tog vremenskog roka.

Član 32

Objavljivanje aplikacije

1. Ukoliko zahtev za registraciju jedne trgovačke marke ispunjava sve neophodne tražene uslove i posle razmatranja nije odbijen ili odbačen objavljuje u Biltenu kancelarije.

2. Podaci iz prijave podnosioca zahteva za registraciju jedne trgovačke marke objavljuju se u biltenu kancelarije, određuju se podzakonskim aktom.

3. Kada se posle objavljivanja odbija zahtev shodno članu 30 i 31 ovog zakona, konačna odluka o odbijanju zahteva za registraciju objavljuje se u biltenu kancelarije.

Član 33

Primedbe trećih lica

1. Svaki subjekt, grupa ili organ koji zastupa, proizvođače, dobavljače usluga, trgovce ili potrošače u periodu od tri (3) meseca nakon objavljivanja aplikacije za registraciju trgovačke marke, može Kancelariji podneti pismeni prigovor shodno članu 6. ovog zakona, navodeći primedbe i razloge, zbog čega se trgovačka marka neće registrovati prema službenoj dužnosti. Oni se ne smatraju strankom u postupku pred kancelarijom.
2. Primedbe navedene u stavu 1. ovog člana, saopštiće se podnosiocu zahteva koji u roku od trideset (30) dana od dana primanja kopije o primedbama

Član 34

Prigovor

1. Prigovor prema jednoj objavljenoj marki predaje se kancelariji u roku od tri (3) meseca od dana objavljivanja, protiv uplate odgovarajuće tarife od tri (3) meseca od objavljivanja aplikacije za registraciju trgovačke marke, zasnivajući se na činjenice da se ona ne može registrovati shodno članu 7 stav 1, 2 i 3 ovog zakona, i može se podneti od strane:
 - 1.1. vlasnika ranijih trgovačkih maraka navedenih u članu 7. stava 2. i 4. ovog zakona, kao i lica koja su licencirana od vlasnika onih trgovačkih marki, a shodno članu 7. stava 1. i stava 1. ovog zakona;
 - 1.2. vlasnika prethodne trgovačke marke shodno članu 7 stav 3. ovog zakona;
 - 1.3. vlasnika prethodne trgovačke marke shodno članu 7 stav 4. ovog zakona.
2. Prigovor na registraciju trgovačke marke može se podneti prema uslovima određenim u stavu 1. ovog člana, u slučaju objavljivanja izmene aplikacije, shodno članu 38 stav 2. ovog zakona.
3. Prigovor se podnosi pismenim putem i u njemu se navodi razlog. Način podnošenja prigovora i uplata tarife određuje se podzakonskim aktom.
4. Ako je na dan objavljivanja aplikacije, ranija trgovačka marka na koju se zasniva prigovor, u postupku ukidanja ili poništenja, kancelarija obustavlja postupak prigovora do donošenja važeće odluke iz prethodnog postupka pokrenutog za ukidanje postupka ili dok postupak za nevažeće objavljivanje trgovačke marke dobije konačnu formu.

Član 35

Postupak za razmatranje prigovora

1. Kancelarija razmatra ako je prigovor podnošen u okviru određenog roka, ako je uplaćena odgovarajuća tarifa i ako su ispunjeni uslovi određeni pozakonskim aktom.
2. Ako uslovi navedeni u stav 1. ovog člana nisu ispunjeni, Kancelarija donosi odluku o odbijanju prigovora.
3. Ako su uslovi navedeni u stavu 1. od ovog člana ispunjeni, Kancelarija dostavlja podnosiocu zahteva jednu kopiju odluke o prigovoru i poziva ga podnese primedbe o prigovoru u roku od šesdeset (60) dana od dana primanja poziva.
4. Vremenski period koji je naznačen u stavu 3. ovog člana ne može se produžiti i nakon isteka ovog roka ne mogu se podneti dodatne primedbe, uključujući dodatne dokaze i dokumentaciju za prigovor.
5. Ako podnosilac zahteva ne podnese svoje primedbe za prigovor unutar određenog roka, aplikacija za registraciju trgovačke marke se odbija prema zahtevu o prigovoru.
6. Kancelarija može u postupku osporavanja odrediti seansu za raspravu, ako su primedbe podnosioca zahteva ubedljive.

Član 36 **Dokaz o korišćenju ranije trgovačke marke**

1. Ukoliko aplikant zahteva, vlasnik ranije trgovačke marke koji je podneo prigovor treba da obezbedi dokaze, da je tokom vremenskog period od pet (5) godina pre dana objavljivanja zahteva, ranija marka bila u upotrebi u Republici Kosova za robe i usluge za koje je registrovana, i koje navodi kao obrazloženje za njihovo osporavanje, ili kada nema razloga za nekorišćenje prethodne trgovačke marke, pod uslovom da je prethodna trgovačka marka tog dana bila registrovana, ali ne manje od pet (5) godina .
2. U slučaju nedostatka dokaza da je ranija trgovačka marka bila korišćena, prigovor se odbacuje.
3. Ukoliko je ranija trgovačka marka upotrebljena za jedan deo robe ili usluga za koje je registrovana, za potrebe razmatranja prigovora, ona se smatra registrovanom samo za te robe i usluge.

Član 37 **Razmatranje prigovora**

1. Ukoliko aplikant za registraciju marke preda svoje primedbe za prigovor unutar zakonskog roka, Kancelarija razmatra razloge osnove navede u prigovoru.

2. Ukoliko se utvrdi da je prigovor neobrazložljiv, Kancelarija donosi odluku o odbijanju prigovora. Odluka o odbijanju prigovora dostavlja se obema strankama, podnosiocu prigovora i aplikantu, nakon što donese konačnu odluku i ako se nastavi postupak registracije trgovačke marke za koji je aplicirano.

3. Ukoliko se utvrdi da se marka ne može registrovati za svu robu ili usluge za koje je podnet zahtev, aplikacija za registraciju se odbija samo za te robe i usluge. Odluka o odbijanju aplikacije dostavlja se kako podnosiocu prigovora tako i licu koji je podnelo zahtev.

Član 38

Povlačenje, ograničavanje i izmena u aplikaciji

1. Podnosilac može u svako vreme da povuče svoj zahtev za registraciju marke ili da ograniči listu roba ili usluga u aplikaciji. Ukoliko je apliciranje objavljeno, onda se objavljuje onako kako je izmenjeno ili ograničeno.

2. Aplikacija za registraciju trgovačke marke može se izmeniti na osnovu zahteva podnosioca ili od strane kancelarije kao što je ispravka naziva adrese, uočljive tehničke greške, pod uslovom da ove izmene neće uticati na identitet trgovačke marke ili proširuju listu roba ili usluga.

3. Izmene navedene u stavu 2. ovog člana nakon objavljivanja aplikacije i nakon plate odgovarajuće tarife objavljuje se kao izmenjene.

4. O postupcima povlačenja, ograničavanja i izmene aplikacije, reguliše se podzakonskim aktom.

Član 39

Podela aplikacija

1. Svako apliciranje za trgovačku marku na zahtev podnosioca aplikacije može se odvojiti na nekoliko aplikacija listom roba ili usluga koje su određene sa prvim apliciranjem, pod uslovom da je izvršena uplata o podeli aplikacije.

2. Podeljene aplikacije dobijaju datum ili pravo prvenstva u odnosu na prvo apliciranje.

3. Podnošenje zahteva za podelu aplikacija treba se uraditi prema uslovima određenim u podzakonskom aktu.

Član 40

Registracija

1. Kada zahtev za registraciju trgovačke marke ispunjava zahteve ovog zakona, posebno kada osnova shodno članu 6 stav 1. ovog zakona ne predstavlja smetnju za registraciju i unutar roka određenog u članu 34 stav 1. ovog zakona i nije podnet prigovor prema registraciji, ili kada je podneti prigovor odbijen ili odbačen konačnom odlukom, kancelarija poziva podnosioca zahteva da u roku od šesdeset (60) dana od dana prijema poziva, izvrši uplatu tarife za registraciju radi daljeg ostajanja na snazi trgovačke marke za deset (10) godina.
2. Ukoliko nije uplaćena tarifa o održavanju trgovačke marke za deset (10) prvih godina unutar roka navedenog u stavu 1. ovog člana, godina apliciranje za registraciju trgovačke marke se odbacuje.
3. Ako je unutar roka određenog u stavu 1. ovog člana uplaćena tarifa o održavanju za deset (10) prvih godina, trgovačka maraka se registruje i upisuju u registar trgovačkih maraka.
4. Nakon što je trgovačka marka registrovana i upisana u registar trgovačkih maraka, podaci o trgovačkoj marki se objavljuju u službenom biltenu kancelarije. Podaci koji se objavljuju određuju se podzakonskim aktom.

Član 41

Sertifikat trgovačke marke

1. Na zahtev vlasnika trgovačke marke i po uplaćenju tarifi za izdavanje Sertifikata, kancelarija izdaje sertifikat za registrovanu marku posle njenog objavljivanja.
2. Podaci o registraciji trgovačke marke koji će biti upisani u sertifikat, određuju se podzakonskim aktom.

Član 42

Izmene registrovane trgovačke marke

1. Registrovana trgovačka marka ne može da se izmeni u registru trgovačkih maraka, osim u slučajevima ispravki grešaka u formilisanju rečenica, obuhvatajući greške u imenima ili u adresi vlasnika.
2. Objavljivanje izmene registrovanja treba da sadrži izmene zatražene od same stranke.
3. Treća lica kojima se krše prava izmenom, mogu osporiti registraciju u roku od tri (3) meseca od dana objavljivanja.
4. Zahtev za izmenu registrovane trgovačke marke podnosi se prema uslovima i načinu određenom u podzakonskom aktu.

Član 43

Upisivanje izmena u registar

1. Na zahtev vlasnika trgovačke marke, i prema službenoj dužnosti, kancelarija upisuje u Registar sve izvršene promene posle registracije marke koja ne utiču bitno u grafičkom pogledu, izgledu marke, pod uslovom da su se u kancelariji dostavljeni neophodni dokazi koji potvrđuju da te izmene korespondiraju sa realnom situacijom i da je uplaćena adekvatna tarifa.
2. Izvršene primene u Registar trgovačkih marki obavljaju se u biltenu Kancelarije.
3. Zahtev za registraciju izmena podnosi se prema uslovima određenim u podzakonskom aktu.

Član 44

Podela registracije

1. Svaka registracija za trgovačku marku po zahtevu vlasnika marke može da se подели u nekoliko registracija za listu roba ili usluga koje su registrovane prilikom prve registracije pod uslovom da je uplaćena tarifa o podeli registracije.
2. Podeljene registracije dobijaju datum ili pravo prvenstva od prvog apliciranja.
3. Zahtev za podelu registracije treba se podneti prema uslovima i načinu određenom u podzakonskom aktu.

POGLAVLJE VII

VALIDNOST I PRODUŽENJE REGISTRACIJE TRGOVAČKE MARKE

Član 45

Validnost registracije

Trgovačke marke se registruju za vremenski period od deset (10) godina od podnošenja aplikacije. Registracije mogu da se produže za dodatni period od deset (10) godina.

Član 46

Produženje

1. Registracija trgovačke marke produžava se na zahtev vlasnika pod uslovom da su uplaćene tarife o produženju registracije.
2. Zahtev za produženje predaje se kancelariji u roku od šest (6) meseci prije isteka roka registracije. Ukoliko tokom ovog vremenskog perioda nije podnet zahtev za produženje

trgovačke marke, rok se može produžiti za još šest (6) meseci, ali ovom prilikom da se uplati dvostruka tarifa.

3. Kada se zahtevi predaju samo za neke robe ili usluge za koje je trgovačka marka registrovana, onda se registracija produžuje samo za te robe i usluge. Ogranicavanje liste roba i usluge vrši se nako što se uplati odgovorajuća tarifa.

4. Produženje počinje od dana od kada se završava prethodna registracija. Produženje se registruje u Registar trgovačkih maraka i objavljuje se u biltenu kancelarije.

5. Ukolčiko se registracija ne produži, trgovačka marka postaje nevažeća.

6. Zahtev za produženje registracije, tarifa, određuju se prema uslovima i načinu određenom u u podzakonskom aktu .

POGLAVLJE VIII PRESTANAK EFEKATA TRGOVAČKE MARKE

Član 47 Odricanje

1. Od trgovačke marke može se odricati za neke ili se sve robe i usluge za koje je registrovana marka.

2. Odricanje od marke vrši se pismenim putem upućenim kancelariji od vlasnika i to se upisuje u Registar za trgovačke marke i objavljuje se u službenom biltenu kancelarije.

3. Odricanje se registruje samo uz saglasnot vlasnika registrovanog prava za trgovačku marku. Ako je licenca registrovana, odricanje od marke će se registrovati u Registar samo ako vlasnik marke dokaže da je obavestio licenciranog u vezi sa njegovom viljem o odustajanju od marke..

4. Na osnovu izjave o odricanju od marke, prestaje važnost marke od dana kada je vlasnik podno takvu izjavu..

5. Procedura za odricanje od marke određuje se podzakonskim aktom

Član 48 Razlozi za poništavanje

1. Trgovačka marka se poništava podnošenjem zahteva za poništavanje u Kancelariji ako:

1.1. u roku od pet (5) godina u kontinuitetu trgovačka nije upotrebljena Republici Kosova za robe ili usluge za koje je i registrovana i da nisu postojali opravdani

razlozi za njeno ne korišćenje; međutim, niti jedno lice ne može zahtevati poništavanje prava vlasnika na jednu trgovačku marku ako tokom vremenskog roka između isteka roka od pet (5) godina i podnošenja zahteva za poništenje, započelo je ili je produženo verodostojno korišćenje trgovačke marke;

1.2. početak ili produženje trgovačke marke, u vremenskom periodu od tri (3) meseca koji prethodi zahtevu za poništavanje i koji je započeo ranije nego li nakon isteka neprekidnog petogodišnjeg nekorišćenja, ne uzmu u obzir da su pripreme za početak ili produženje korišćenja započele samo nakon što je vlasnik obavešten da zahtev za poništenje se može podneti;

1.3. kao posledica nedelovanja vlasnika, trgovačka marka je postala uobičajen naziv u trgovini za jedan određeni proizvod ili uslugu za koju je ona registrovana;

1.4. kao posledica korišćenja trgovačke marke od strane vlasnika ili u saglasnosti sa vlasnikom za robu ili usluge za koje je registrovana, trgovačka marka može dovesti u zabludu javnost, posebno vezano za njenu prirodu, kvalitet ili njeno geografsko poreklo tih roba ili usluga;

2. Kada postoje razlozi za poništavanje prava postoje samo nekoliko vrsta roba ili usluga za koje je registrovana trgovačka marka, prava vlasnika se tada poništavaju, za te vrste roba ili usluga.

3. Kada se trgovačka marka poništava njeni efekti prestaju da važe od dana podnošenja zahteva za poništavanje.

Član 49

Zahtev za poništavanje

1. Zahtev za poništavanje može se predati kancelariji od svakog fizičkog ili pravnog lica, grupe, ili organa koji štiti interese proizvođača, dobavljača usluga, trgovaca ili potrošača, koji imaju pravo delovanja u njihovo ime da bi podneli tužbu i da budu tuženi.

2. Zahtev za poništavanje se dostavlja pismenim putem i treba da se naznače specifični razlozi i da bude uplaćena odgovarajuća tarifa za poništavanje. Procedura za podnošenje zahteva za poništavanje reguliše se podzakonskim aktom.

Član 50

Postupak za poništavanje

1. Kancelarija razmatra da li je zahtev podnet onako kako je određeno članom 49. stav 2. ovog zakona ako je uplaćena tarifa i ako je zahtev za poništavanje podnet prema podzakonskom aktu.

2. Kada zahtev za poništavanje shodno članu 48. stav 1. podstav 1.1. ovog zakona je podnet posle isteka roka od pet (5) godina od registracije trgovačke marke za koju se traži poništavanje zahteva, kancelarija odbija zahtev odlukom..

3. Ukoliko zahtevi utvrđeni u stavu 1. ovoga člana se ispune, Kancelarija dostavlja vlasniku trgovačke marke jednu kopiju zahteva za poništavanje, te ga poziva da on u roku od šesdeset (60) dana od dana prijema poziva da podnose svoje primedbe o podnetom zahtevu za poništavanje .

4. Na zahtev vlasnika trgovačke marke, koji se treba podneti prema vremenskom roku određenom u stavu 3. ovog člana, navedeni vremenski rok u stav 3. ovog člana, može se produžiti za najviše šesdeset dana (60) od dana isteka tog vremenskog roka.

5. Ukoliko vlasnik trgovačke marke ne podnose svoje primedbe protiv poništavanja, u okviru određenog vremenskog roka, onda registracija trgovačke marke poništava prema zahtevu za poništavanje.

6. Ukoliko kancelarija oceni potrebnim ona može da održi verbalnu raspravu.

Član 51

Razmatranje zahteva za poništavanje

1. Ako vlasnik trgovačke marke podnese primedbe na zahtev za poništavanje, u određenom vremenskom roku, Kancelarija razmatra obrazložljivost navedenih razloga..

2. Ukoliko se tokom razmatranja zahteva za poništavanje konstatuje da je zahtev neosnovan, Kancelarija odbija zahtev odlukom. Odluka o odbijanju zahteva za poništavanje dostavlja se obema strankama.

3. Ako se konstatuje da zahtev za poništavanje je osnovan u vezi sa nekim ili svim robama ili usluge za koje je registrovana trgovačka marka , onda se marka odbija samo za te robe ili usluge. Odluka za poništavanje registrovane trgovačke marke dostavlja se obema strankama.

4. Konačna odluka za poništavanje marke upisuje se u Registar i objavljuje se u biltenu Kancelarije.

Član 52

Razlozi za stavljanje van snage trgovačke marke

1. Trgovačka marka se stavlja van snage podnošenjem zahteva Kancelariji:

1.1. kada je trgovačka marka je registrovana u suprotnosti sa odredbama člana 5 i 6 ovog zakona;

1.2. kada je aplikant zloupotrebio apliciranje trgovačke marke;

1.3. kada već postoji jedna prethodna trgovačka marka onako kako je navedeno u članu 7 stava 2. ovog zakona i kada su ispunjeni uslovi navedeni u stavu 1 ili u stavu 3 člana 7. ovog zakona;

1.4. kada već postoji jedna trgovačka marka kako je naznačeno u članu 7 stava 4. ovog zakona i kada su ispunjeni određeni i uslovi iz tog stava,

1.5. kada upotreba jedne takve trgovačke marke može da bude zabranjena u skladu sa jednim prethodnim pravom, posebno:

1.5.1. pravo na ime;

1.5.2. pravo ličnog portreta;

1.5.3. autorsko pravo;

1.5.4. pravo industrijske svojine .

1.6. kada se upotrebom trgovačke marke krše prava jedne oznake korišćene u poslovnoj delatnosti u Republici Kosova koje je stečeno ranije i ona oznaka daje svom vlasniku pravo da zabrani korišćenje druge trgovačke marke .

2. Kada je trgovačka marka registrovana u suprotnosti sa odredbama člana 6. podstava 1.2. 1.3. i 1.4. ovog zakona, ona se neće staviti van snage ukoliko je kao posledica njene upotrebe, posle registracije dobila posebno svojstvo vezano za robe i usluge za koje je registrovana.

3. Jedna trgovačka marka može i da se ne stavi van snage na osnovama ranije trgovačke marke sa reputacijom ili jedne ranije dobro poznate trgovačke marke, ukoliko ranija trgovačka marka nije toliko prepoznatljiva u smislu člana 7. paragrafi 2. podstava 2.3. ovog zakona ili nema takvu reputaciju po članu 7 stava 3. ovog zakona do dana prvenstva kasnije trgovačke marke.

4. Kada vlasnika jednog od navedenih prava u podstavovima 1.3, 1.4., 1.5. i 1.6. stava 1. ovog člana, podneo zahtev za staljnje trgovačke marke, ne može podneti novi zahtev za stavljanje marke, zasnivajući se na prava navedena u prethodnom zahtevu.

5. Kada postoje razlozi o izjašavanju za stavljanje van snage samo za neke robe ili usluge za koje je registrovana trgovačka marka, ta trgovačka marka se poništava za samo te robe i usluge.

6. Kada se jedna trgovačka marka poništava za sve ili samo neke robe ili usluge, smatraće se da stavljanjem van snage trgovačke marke, gase se svi efekti koje imala od njenog registrovanja.

Član 53

Zahtev za proglašenje stavljanja van snage

1. Zahtev za proglašenje o stavljanju van snage predaje se Kancelariji od:

1.1. svakog fizičkog ili pravnog lica u smislu sprovođenja člana 52 podstava 1.1. ovog zakona;

1.2. zainteresovanog lica, vezano za sprovođenje člana 52 podstava 1.2 ovog zakona;

1.3. lica navedenih u članu 36 stava 1. ovog zakona, a u sprovođenju člana 52 podstava 1.3 i 1.4 ovog zakona;

1.4. vlasnika koji su imali ranija prava, shodno članu 52 podstava 1.5 i 1.6 ovog zakona.

2. Zahtev za proglašenje o stavljanju van snage podnosi se pismenim putem i trebaju se na specifičan način navesti razlozi na osnovu kojih se zahteva stavljanje van snage trgovačke marke i da bude uplaćena odgovarajuća tarifa za stavljanje van snage. Procedura za podnošenje zahteva za stavljanje van snage reguliše se podzakonskim aktom.

Član 54

Postupak o proglašenju stavljanja van snage

1. Kancelarija razmatra da li je podnet zahtev za proglašenje o stavljanju van snage, u skladu sa članom 53 ovog zakona, ako je uplaćena tarifa određena u zahtevu za proglašenje stavljanja van snage i ako zahtev o stavljanju van snage je podnet onako kako je određeno podzakonskim aktima.

2. Ako nisu ispunjeni zahtevi predviđeni u stavu 1. ovoga člana, kancelarija svojom odlukom odbija zahtev o proglašenju stavljanja van snage.

3. Ako su zahtevi određeni u stavu 1. ovoga člana ispunjeni, kancelarija dostavlja vlasniku trgovačke marke jednu kopiju zahteva o proglašenju stavljanja van snage i poziva ga da u roku od šesdeset (60) dana prijema poziva dostavi svoje primedbe na zahtev o izjašavanju stavljanja van snage.

4. Na zahtev vlasnika trgovačke marke, vremenski rok koji je naznačen u stavu 3. ovoga zakona može da se produži najviše još za šesdeset (60) dana od dana isteka toga roka uz plaćanje dodatne tarife onako kako je predviđeno podzakonskim aktima.

5. Ukoliko vlasnik trgovačke marke ne dostavi svoje primedbe na zahtev o izjašavanju stavljanja van snage u datom vremenskom roku, registracija jedne trgovačke proglašava se stavlja van snage na osnovu zahteva o proglašenju o stavljanju van snage.

6. Ukoliko kancelarija oceni neophodnim, ona može da organizuje rasprave za diskusiju o izjašnjavanju stavljanja van snage..

Član 55

Dokazi o korišćenju ranije trgovačke marke

1. Na zahtev vlasnika trgovačke marke, vlasnik ranije trgovačke marke koji je u procesu ukidanja, treba obezbediti dokaze da je tokom pet godina pre zahteva o izjašnjavanju o stavljanju van snage, ranija trgovačka marka je bila u Republici Kosovo za robe i usluge za koje je registrovana i koje citira kao razloge za njegovo osporavanje, ili što postoje potrebni razlozi za nekoriscenje, pod uslovom da je ranija trgovačka marka do tog dana bila registrovana za ne manje od pet (5) godina.

2. Ako je na dan objavljivanja apliciranja trgovačke marke, ranija trgovačka marka bila registrovana na ne manje od pet (5) godina, vlasnik ranije trgovačke marke treba da obezbedi dokaze da su do tog dana ispunjeni uslovi koji su navedeni članom 36. ovog Zakona.

3. Zahtev za proglašenje o stavljanju van snage se odbija, u nedostatku dokaza da je ranija trgovačka marka bila korišćena prema stavu 1. ovoga člana.

4. Ako je ranija trgovačka marka bila upotrebljena samo za jedan deo robe ili usluga za koje je bila registrovana, onda razmatranje zahteva o izjašnjavanju, stavljanja van snage vrši se samo za taj deo robe ili usluga.

Član 56

Razmatranje zahteva na primedbe za izjašnjavanje o stavljanju van snage

1. Ukoliko vlasnik trgovačke marke podnose pismene primedbe na zahtev o izjašnjavanju stavljanja van snage u okviru određenog vremenskog perioda, kancelarija razmatra njegovo obrazloženje na osnovu zahteva.

2. Kancelarija može pozvati stranke da podnesu dokaze, dokumenta i dodatne dokaze u roku od šesdeset (60) dana od dana prijema zahteva. Ukoliko se stranke ne odazovu pozivu kancelarije, kancelarija donosi odluku, na osnovu činjenica koje sadrži zahtev za izjašnjavanje i primedbe prema tom zahtevu.

3. Ukoliko kancelarija tokom razmatranja zahteva utvrdi da zahtev o proglašenju stavljanja van snage je neosnovan, odbija zahtev odlukom. Odluka se dostavlja obema strankama.

4. Ukoliko kancelarija tokom razmatranja zahteva dođe do zaključka da trgovačka marka nije trebala da se registruje za neku robu ili za svu robu i usluge za koje je registrovana, onda se ta trgovačka marka stavlja van snage za one robe ili usluge. Odluka se dostavlja obema strankama.

5. Odluka o proglašenju stavljanja van snage trgovačke marke za sve ili za određene robe ili usluge kada dobije konačnu formu, registruje se u Registar trgovačkih marki i objavljuje se u Biltenu kancelarije.

POGLAVLJE IX KOLEKTIVNE TRGOVAČKE SERTIFIKOVANE MARKE

Član 57 Kolektivne marke

1. Svaka oznaka po članu 5. ovoga zakona može se zaštititi kao kolektivna marka i koja se koristi za razlikovanje roba i usluga članova udruženja, kao pravni subjekti koja je vlasnik marke od roba i usluga ostalih preduzeća i kada ima za cilj identifikaciju roba i usluga plasiranih na tržište od članova udruženja koje je vlasnik marke.
2. Za registraciju kolektivnih marki mogu aplicirati proizvodna udruženja, udruženja davaoci usluga ili trgovačka udruženja koja su registrovana shodno zakonodavstvu na snazi koje je na snazi i imaju pravo da u svoje ime potpisuju ugovore ili da preduzimaju druge pravne radnje i da tuže i da budu tužene kao svako drugo pravno lice.

Član 58 Sertifikovana marka

1. Kao sertifikovana marka može se zaštititi svaka oznaka shodno članu 5 ovoga zakona, koja ima za cilj određivanje kvaliteta, porekla, načina proizvodnje ili drugih zajedničkih osobina roba i usluga.
2. Vlasnik jedne sertifikovane trgovačke marke nema pravo da koristi sam jednu sertifikovanu marku, nego ima pravo da ovlasti i da vrši nadzor upotrebe marke od ovlašćenih subjekata koji koriste marku u skladu sa pravilima upotrebe sertifikovane marke.

Član 59 Posebne odredbe za kolektivnu sertifikovanu marku

1. Odredbe ovog zakona primenjuju za kolektivna i sertifikovane marke, ukoliko u članovima 59 do 67 nije predviđeno drugačije.
2. Izuzetno od člana 6 podstava 1.3. ovog zakona, oznake ili indikacije koje mogu da posluže, u trgovini, radi određivanja geografskog porekla roba ili usluga, mogu da se registruju kao kolektivne marke ili sertifikovane.

3. Pravo jedne kolektivne marke ili sertifikovane ne daje za pravo vlasniku da može da zabrani trećem licu da u poslovnim delatnostima koristiti oznake ili slične indikacije, pod uslovima da on stvarno koristi u skladu sa poštenom industrijskom ili trgovačkom praksom, naročito protiv treće strane koji ima pravo da koristi jedno geografsko ime.

Član 60

Ugovor za korišćenje kolektivne sertifikovane marke

1. Podnosilac jedne kolektivne marke ili sertifikovane, treba da zajedno sa zahtevom za kolektivnu marku ili sertifikovanu, predoči ugovor koji određuje njegovu specifičnu upotrebu.
2. Ugovor koji određuje upotrebu kolektivne marke, treba da naglasi na jasan način ovlašćena lica za upotrebu, korišćenje marke, uslove članstva i ako postoje uslovi za korišćenje marke i sankcije koje slede u slučaju zloupotrebe kolektivne marke ili sertifikovane ili u slučaju nepoštovanja pravila .
3. Ugovor koji određuje upotrebu sertifikovane marke, precizira ovlašćena lica za upotrebu marke, karakteristike da bi marka bila sertifikovana, kako sertifikovani organ testira te karakteristike i kako nadzire upotrebu marke, tarife koje se trebaju platiti u vezi sa upotrebom i procedurama za rešavanje nesporazuma.
4. Putem ugovora se određuje upotreba marke, shodno članu 59 stav 2. ovog zakona, koji treba da ovlasti bilo koje lice, robe ili usluge koje imaju svoje svoje poreklo u geografskoj zoni, kako bi postali članovi subjekta koji je vlasnik marke..

Član 61

Odbijanje zahteva

1. Osim uslova za odbijanje aplikacije za registraciju trgovačke marke, shodno članovima 30 i 31 ovoga zakona, aplikacija za registraciju jedne kolektivne marke ili sertifikovane se odbija, i kada ne ispunjavaju zahteve shodno odredbama članova 57, 58 i 60 i kada su oni u suprotnosti sa javnim redom ili moralom.
2. Zahtev za registraciju jedne kolektivne marke ili sertifikovane marke, takođe se odbija ukoliko ima pokazatelja da se javnost obmanjuje vezano za karakter ili značaju marke, posebno ako vidi nešto drugo, a ne kao kolektivna ili sertifikovana marka.
3. Zahtev se neće odbiti ukoliko podnosilac ispuni uslove shodno stavovima 1 i 2 ovog člana, kao rezultat izmene ugovora koja precizira upotrebu marke.

Član 62

Primedbe od strane trećih lica

Svako lice, grupa ili organ koji je naveden u članu 33. ovog zakona može dostaviti pismenim putem svoje primedbe Kancelariji, zasnovane na navedenim razlozima, na osnovu kojih prema uslovima iz člana 61. ovog zakona, treba se odbiti zahtev za kolektivnu ili sertifikovanu marku.

Član 63

Upotreba kolektivnih i sertifikovanih marki

Pravo na korišćenje kolektivne ili sertifikovane marke ima pravo svaki subjekt koji je ovlašćen shodno zahtevima ovoga zakona.

Član 64

Izmena ugovora koja određuje upotrebu

1. Vlasnik kolektivne ili sertifikovane marke treba da dostavi kancelariji sve izmene ugovora koje regulišu upotrebu marke.
2. Izmene se neće izvršiti u registru trgovačkih marki, ukoliko izmenjeni ugovori ne ispunjavaju zahteve iz člana 60. ovog zakona ili ona obuhvataju jedan od razloga za odbijanje shodno članu 61. ovog zakona.
3. Član 62. ovog zakona primenjuje se za izmenjene ugovore koji određuju upotrebu.
4. Izmene u ugovorima koje regulišu upotrebu, a koje imaju uticaj na treća lica, samo od dana upisa izmene koji je unet u Registar trgovačkih marki.

Član 65

Lica koja imaju pravo da preduzmu mere protiv kršenja

1. Odredbe člana 96. ovog zakona vezane za prava lica koja poseduju licencu, primenjuju i za ona lica koja su ovlašćena za upotrebu kolektivne ili sertifikovane marke.
2. Vlasnik kolektivne ili sertifikovane marke ima pravo da potražuje nadoknadu na ime lica koja su ovlašćena za upotrebu marke, bilo kada, od trenutka kada su ovlašćena lica pretrpela štetu kao posledica neovlašćenog korišćenja marke.

Član 66

Osnovi za poništavanje kolektivnih i sertifikovanih marka

1. Osim predviđenih osnova za poništavanje, shodno članu 48. ovog zakona, prava vlasnika kolektivne ili sertifikovane marke se poništavaju, sa podnošenjem zahteva kancelariji, ako:

1.1. vlasnik ne preduzme opravdane korake na sprečavanju upotrebe kolektivne marke, u neskladu sa uslovima upotrebe određenim u ugovorima koji regulišu njihovu upotrebu;

1.2. način upotrebe trgovačke marke od strane vlasnika, učinilo je da ona izazove zablude javnosti, prema članu 61. stava 2. ovog zakona;

1.3. ukoliko je izmena pravila za određivanje upotrebe marke upisana u Registru trgovačkih marki u suprotnosti sa odredbama člana 64 stav 2. ovog zakona, osim ako vlasnik marke izmeni pravila utvrđena za upotrebu i u skladu je sa zahtevima tih odredbi.

Član 67

Osnove za stavljanje van snage kolektivnih i sertifikovanih maraka

Nezavisno od osnove za stavljanje van snage, propisane u članu 52. ovog zakona, kolektivna ili sertifikovana marka staviće se van snage podnošenjem zahteva u Kancelariji, ako je registrovana u suprotnosti sa odredbama člana 61. ovog zakona.

POGLAVLJE X MEĐUNARODNA REGISTRACIJA MARAKA

Član 68

Sprovođenje odredaba

1. Osim ako ovo poglavlje predviđa drugačije, odredbe ovog zakona i podzakonskih akata na osnovu ovog zakona primenjuju se prema:

1.1. aplikacijama za međunarodno registrovanje marke na osnovu Madridskog sporazuma i Madridskog protokola.

1.2. međunarodna registracija maraka koje se odrede za Republiku Kosova.

Član 69

Apliciranje za međunarodno registrovanje

Apliciranje za međunarodno registrovanje i zahtev za registraciju izmene u međunarodnom registru, prema člana 68. podstav 1.1. ovog zakona, podnosi se Kancelariji prema uslovima i načinu utvrđenom podzakonskim aktima.

Član 70
Zahtev za registraciju izmena u Međunarodnom registru

Zahtev za izmene u međunarodnom registru predaje se Kancelariji prema uslovima i načinu utvrđenom podzakonskim aktima.

Član 71
Sadržina aplikacije za međunarodnu registraciju i zahteva za registraciju izmena u Međunarodnom registru

1. Aplikacija za međunarodnu registraciju i zahtev za registraciju izmena u Međunarodnom registru podnosi se onako kako je predviđeno Madridskim sporazumom, Madridski protokolom, zajedničkim pravilnicima po Madridskom sporazumu, vezano za međunarodnu registraciju maraka i protokola vezano za taj sporazum (od sada pa na dalje biće poznat kao "Zajednički pravilnici" i prema ovom zakonu i podzakonskim aktima.
2. Podnošenje aplikacije za međunarodnu registraciju i zahtev za registraciju izmena u Međunarodnom registru, podležu plaćanju predviđene tarife pri kancelariji.

Član 72
Razmatranje zahteva za međunarodnu registraciju i zahteva za registraciju izmena u međunarodnom registru

1. Kada apliciranje za međunarodnu registraciju ili zahtev za registraciju izmena u Međunarodnom registru, ne ispunjava zahteve koji su predviđene iz člana 71. ovog zakona, Kancelarija zahteva od podnosioca da u roku od trideset (30) dana od dana prijema zahteva ukloni nedostatke ili nedostatak plaćanja od dana podnošenja zahteva.
2. Na zahtev aplikanta, koji se treba podneti unutar roka navedenog u stav 1. ovog člana, vremenski rok se može produžiti najviše trideset (30) dana od dana isteka predviđenog roka.
3. Ukoliko se nedostaci iz stava 1. ovog člana ne uklone shodno zahtevu od strane Kancelarije ili ukoliko se oni ne uklone u datom vremenskom roku, Kancelarija odbacuje zahtev za međunarodnu registraciju odnosno zahtev za registraciju promena u Međunarodnom registru.
4. Kada zahtev za međunarodnu registraciju ili zahtev za registraciju promena u Međunarodnom registru su u skladu sa zahtevima koji su predviđeni i sa članom 71. ovog zakona i ako je uplaćena predviđena tarifa, onda Kancelarija u što je mogućem kratkom roku, informiše Međunarodni biro o zahtevu za međunarodnu registraciju ili zahtev za izvršenje promena u Međunarodnom registru.

Član 73

Tarife po Madridskom sporazumu i Madridskom protokolu

Tarife koje treba da se uplate po Madridskom sporazumu i Madridskom protokolu, uplaćuju se direktno Međunarodnom Birou.

Član 74

Registracija trgovačkih marki u međunarodnom registru

1. Datum i broj međunarodne registracije zasnovani na zahtev za registraciju jedne trgovačke marke, registruje se u dosijeu tog zahteva. Kada se apliciranje završava s registracijom jedne trgovačke marke, onda datum i broj međunarodne registracije se registruju u Registru Trgovačkih Marki koji se vodi pri Kancelariji.

2. Datum i broj međunarodnog registra zasnovani na registraciju trgovačke marke upisuju se u Registar Trgovačkih Marki koji se vodi pri Kancelariji.

Član 75

Odbijanje međunarodne registracije

Međunarodne registracije koje su namenjen za priznanje u Republici Kosovo, podležu razmatranju po apsolutnoj osnovi za odbijanje kao i nacionalna aplikacija za registraciju trgovačke marke, osim vremenskog roka koji utvrđen u članu 31 stava 4. ovog zakona zamenjuje se vremenskim rokom od sto dvadeset (120) dana od dana obaveštenja o odbijanju međunarodne registracije.

Član 76

Osporavanje međunarodne registracije

Međunarodne registracije koje su namenjene, za priznanje u Republici Kosova, podležu istim osporavanjima na isti način kao i objavljena aplikacija za nacionalnu registraciju, osim da objavljivanje aplikacije navedene u članu 32 ovog zakona se zamenjuje sa objavljivanjem u službenom listu za međunarodnih registracija objavljenih od strane Međunarodnog Biroa, (od sada pa na dalje: WIPO-s List), i vremenski period za objavljivanje prigovora počinje od prvog dana narednog meseca objavljivanja u Listu WIPO-s.

2. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se za prigovore treće strane u skladu sa članom 33. ovog zakona za međunarodne registracije utvrđene za Rebuliku Kosovo.

Član 77

Procedura vezana za osporavanje međunarodne registracije

1. Procedura za osporavanje međunarodne registracije za priznavanje u Republici Kosova je ista procedura kao i prilikom osporavanja nacionalne aplikacije za registraciju trgovačke marke, osim što se umesto člana 35 stava 3, primenjuju odredbe stavova 2, 3, 4 i 5 ovoga člana.

2. Kancelarija, shodno Madridskom sporazumu ili Madridskom protokolu, šalje vlasniku međunarodnu registraciju, obaveštenje o privremenom odbijanju na osnovu podnetog osporavanja i poziva ga da imenuje predstavnika koji će u roku od sto dvadeset (120) dana od dana obaveštenja dostaviti ovlašćenje Kancelariji.

3. Nakon što predstavnik dostavi ovlašćenje, kancelarija šalje predstavniku jednu kopiju osporavanja.

4. Rok za dostavljanje primedbi o osporavanju međunarodne registracije je šesdeset (60) dana od dana prijema kopije o osporavanju od strane predstavnika.

5. Vremenski rok koji je naznačen u stavu 2 i 4 ovog člana se neće produžiti i nakon isteka ovog roka ne može se predati niti jedan dodatni dokument.

Član 78

Postupak za poništenje i stavljanja van snage jedne međunarodne registracije

1. Postupak poništavanja i stavljanja van snage međunarodne registracije za priznavanje u Republici Kosova, isti je postupkom u vezi sa poništavanjem i stavljanjem van snage nacionalne aplikacije za registraciju jedne trgovačke marke, osim što se umesto člana 50 stava 3 i člana 54 stava 3. ovog zakona primenjuju odredbe stavova 2, 3, 4 i 5 ovoga člana.

2. Kancelarija, u saglasnosti sa Madridskim sporazumom ili Madridskim protokolom, upoznaje vlasnika međunarodnog registra vezano za podnetim zahtevom za poništavanje ili stavljanje van snage i poziva ga da imenuje jednog predstavnika koji u roku od šesdeset (60) dana od dana obaveštenja, predaje ovlašćenje Kancelariji.

3. Vremenski period shodno stavu 2 ovoga člana produžava se za još šesdeset (60) dana.

4. Po predaji ovlašćenja od strane predstavnika, Kancelarija dostavlja kopiju zahteva za odbijanje ili poništenje.

5. Rok za predaju primedbi vezano za zahtev za poništavanje ili stavljanje van snage međunarodne registracije iznosi šesdeset (60) dana od dana kad predstavnik primi kopiju zahteva za poništavanje ili stavljanje van snage.

Član 79

Dokaz o korišćenju međunarodne registracije

1. Da bi dokazao korišćenje međunarodne registracije u postupku osporavanja, poništavanja ili stavljanja van snage trgovačke marke kao datumi registracije međunarodne trgovačke marke, uzimaju se datum isteka jednogodišnjeg perioda koji se računa od dana primanja obaveštenja koji je dostavljen od strane Međunarodnog Biroa za međunarodnu registraciju koji zahteva priznavanje u Republici Kosova.

2. Ako nakon isteka jednogodišnjeg roka naznačenog u stavu 1. ovoga člana, procedura za međunarodnu registraciju u Republici Kosovo još uvek nije završena, onda datum kada je Kancelarija informisala Međunarodni Biro o svojoj konačnoj odluci o davanju prava na zaštitu, uzima se kao datum međunarodne registracije

Član 80

Transformacija međunarodne registracije

Međunarodna registracija marke, može se transformisati u aplikaciju za nacionalnu trgovačku marku, shodno članu 9 quinquies Madridskog Protokola i prema uslovima i načinu koji su utvrđeni podzakonskim aktom.

Član 81

Zamena trgovačke marke sa međunarodnom registracijom

Podnošenjem zahteva za zamenu, Kancelarija upisuje u Registar Trgovačkih Maraka, da se trgovačka marka zamenjuje sa međunarodnom registracijom po članu 4bis Madridskog protokola ili Madridskog sporazuma.

POGLAVLJE XI

TRGOVAČKA KOMUNITARNA MARKA

Član 82

Produženje efekata trgovačke komunitarne marke

Efekti aplikacije za trgovačku komunitarnu marku koja je podneta i dobijena pre učlanjenja Republike Kosovo u Evropsku Uniju važe i za teritoriju Republike Kosovo.

Član 83

Trgovačka komunitarna marka kao ranija trgovačka marka

1. Sprovedenjem člana 7. ovog zakona, aplikacija za trgovačku marku Zajednice ili trgovačke komunitarne marke su ranije trgovačke marke, upoređujući sa nacionalnim aplikacijama za registrovanje trgovačkih maraka i nacionalnih trgovačkih marki koje su dobijene na osnovu tih aplikacija posle učlanjivanja Republike Kosovo u Evropsku Uniju.

2. Prema članu 7 podstava 2.1.3. ovoga zakona, jedna ranija trgovačka komunitarna marka, koja ima naziv u Evropskoj Uniji uzima se u obzir shodno odredbama iz člana 9, stava (1), tačke (c) Uredbe za trgovačke komunitarne marke.

3. Nacionalna trgovačka marka neće se poništiti bez obzira što je u suprotnosti sa prethodnom trgovačkom markom zajednice, ukoliko prethodna trgovačka komunitarna marka ne zadovoljava predviđene uslove upotrebe koji su naznačeni u članu 15 Uredbe o trgovačkim komunitarnim markama.

Član 84

Procesuiranje jednog zahteva za trgovačke komunitarne marke

Ako se zahtev za trgovačku marku Zajednice podnese Kancelariji u skladu s članom 25 Uredbe o trgovačkim komunitarnim markama, onda se plaća odgovarajuća tarifa i aplikacija se podnosi prema uslovima i načinu koji su utvrđeni podzakonskim aktom.

Član 85

Transformacija aplikacije za trgovačku marku Zajednice i trgovačke marke Zajednice u nacionalno apliciranje

1. Na zahtev za transformaciju aplikacije za trgovačku marku Zajednice, odnosno trgovačke komunitarne marke, transformisanje u nacionalno apliciranje za registraciju trgovačke marke, koja je podneta u skladu s odredbama člana 110, stava (3) Uredbe o trgovačkim komunitarnim markama i prema uslovima i načinu koji su utvrđeni podzakonskim aktom, Kancelarija sprovodi postupke za registraciju trgovačke marke u skladu sa odredbama ovog zakona.

2. Za gore navedenu registraciju u stavu 1. ovoga člana kancelariji treba da se uplati određena tarifa.

3. Datum podnošenja, datum prvenstva, datum starosti određuje se na osnovu odredaba iz člana 109, stava 3 "Uredbe o trgovačkim komunitarnim markama".

Član 86

Zastarelost trgovačke marke

1. Zastarelost nacionalne trgovačke marke, prema članovima 34 i 35 Uredbe o trgovačkoj marki zajednice, može se zahtevati za trgovačku marku zajednice ako:

1.1. ako je trgovačka nacionalna marka dobijena pre učlanjenja Republike Kosovo u Evropsku Uniju, i

1.2. nacionalna trgovačka marka ima prednost nad trgovačkom markom zajednice za koju se zahteva zastarelost.

2. Kada se za trgovačku marku zajednice tražilo zastarelost prethodne trgovačke marke, prethodna trgovačka marka proglašiće se nevažećom ili će se povući po ovom zakonu, nakon odustajanja ili posle isteka roka njene važnosti.

Član 87
Zabrana upotrebe trgovačkih marki zajednice

1. Ako je upotreba trgovačke marke Zajednice shodno članu 82. ovoga zakona u suprotnosti s korištenjem nacionalne trgovačke marke koja je dobijena pre datuma prijema Republike Kosova u Europskoj Uniji, ili je stečena na osnovu nacionalne aplikacije koja je podneta pre učlanjivanja Republike Kosova u članstvu u Evropskoj Uniji, vlasnik nacionalne trgovačke marke može da pokrene sudski postupak, gde može da zatraži zabranu upotrebe trgovačke komunitarne marke u Republici Kosova, čiji je uticaj delovanja produžen na teritoriji Republike Kosova shodno članu 82. ovoga zakona..

2. Vlasnik treba da dokaže da je trgovačka komunitarna marka u suprotnosti sa njegovom nacionalnom trgovačkom markom.

Član 88
Zaštita trgovačke komunitarne marke od kršenja

U slučaju kršenja prava trgovačke komunitarne marke primenjuju se odredbe za zaštitu trgovačke komunitarne marke.

Član 89
Nadležni sud za trgovačku komunitarnu marku

1. Za sve slučajeve kršenja prava trgovačke komunitarne marke odlučuje nadležan sud prema zakonskim odredbama na snazi.

POGLAVLJE XII
ZAJEDNIČKE ODREDBE VEZANO ZA POSTUPAK PRED KANCELARIJOM

Član 90
Razmatranje odluka donetih od strane Kancelarije

1. Protiv odluka Kancelarije dozvoljena je žalba u roku od petnaest (15) dana od dana prijema odluke.

2. Žalba se upućuje komisiji koja se obavezuje da odluči i obavesti stranku.

3. Komisija za razmatranje žalbi formira se odlukom Ministra.

4. Protiv odluke komisije može se podneti tužba nadležnom sudu u roku od trideset (30) dana.

5. Nadležnosti, mandat i rad komisije uređuju se podzakonskim aktom.

Član 91 Tarife

Sve tarife koje treba da se plate za procedure koje su regulisane ovim zakonom određuju se podzakonskim aktom.

Član 92 Ostale odredbe koje se primenjuju u postupku pred Kancelarijom

U nedostatku odredaba ovoga zakona i podzakonskih akata, Kancelariji za specifična proceduralna pitanja primenjuje odredbe Zakona o Upravnom Postupku . Zakona o Parničnom postupku i drugim odgovarajućim zakonima koji su na snazi.

Član 93 Registri

1. Kancelarija drži i vodi Registre Trgovačkih Marki i Registar Agenata Trgovačkih Maraka.

2. Sadržaj i metode vođenja i držanja određenih registara navedenih stavu 1. ovoga člana određuju se podzakonskim aktima.

3. Registar Trgovačkih Maraka naveden u stavu 1. ovoga član je javan.

4. Na pismeni zahtev zainteresovanog lica, Kancelarija izdaje kopiju podataka ili izvode iz registra pošto se prethodno izvrši uplata određene tarife.

Član 94 Nastavak postupaka

1. Ukoliko podnosilac zahteva za registraciju trgovačke marke ili vlasnik trgovačke marke nije postupio u skladu u određenom vremenskom roku vezano za neku radnju oko procedure pri Kancelariji, i njegovo nepostupanje ima direktno negativnu posledicu oko gubljenja stečenih prava od aplikacije za trgovačku marku ili od registrovane trgovačke marke, on može podneti zahtev za produženje procedure, vezano za aplikaciju trgovačke marke ili registrovanu trgovačku marku . Kancelarija dozvoljava produženje procedure pod uslovom da podnosilac:

- 1.1. obavlja sve radnje u okviru zakonskog vremenskog roka, navedenih u stavu 2. ovoga člana, i

- 1.2. plaća tarifu u skladu sa podzakonskim aktima.
2. Zahtev za produženje procedure treba da se podnose u roku od šesdeset (60) dana posle isteka vremenskog roka koji je naveden u stavu 1. ovoga člana.
3. Ukoliko određene ranje nisu izvršene u okviru zakonskog određenog roka koji je naznačen u stavu 2. ovoga člana ili ukoliko nije uplaćena određena tarifa, zahtev za produženje procedure smatraće se kao i da uopšte nije podnet .
4. Stav 1. ovog zakona se neće primenjivati u periodu koji je naznačen u:
 - 4.1. stavu 2. od ovoga člana;
 - 4.2. članovima 28 i 29 ovog zakona;
 - 4.3. članu 45 ovoga zakona;
 - 4.4. podnošenje zahteva za vraćanje u pređašnje stanje (*restitutio in integrum*) u skladu sa Zakonom o upravnom postupku ;
 - 4.5. za sve radnje tokom procedure pri Kancelariji koja obuhvata nekoliko stranaka.
5. Ukoliko je zahtev u saglasnosti sa opštim odredbama koji su navedeni u stavu 1. ovog zakona, ali neka od radnji nije u skladu sa jednim vremenskim rokom, smatraće se kao da se radnja nije dogodila i sve pokrenute i preduzete radnje od strane Kancelarije se poništavaju.

POGLAVLJE XIII CIVILNOPRAVNA ZAŠTITA

Član 95

Lica koja imaju pravo zahtevati pravnu zaštitu

Tužbu u slučaju kršenja prava trgovačke marke, prema ovom Zakonu, imaju pravo da podnesu vlasnik trgovačke marke, vlasnik isključive licence na osnovu ugovora ili nosilac prava trgovačke marke.

Član 96

Procedura za utvrđivanje i sprečavanje kršenja

1. Vlasnik trgovačke marke može da pokrene postupak u sudu radi konstatovanja kršenja prava trgovačke marke, protiv lica koje je prekršilo prava trgovačke marke

neovlašćeno vršeći jednu od navedenih radnji koje su naznačene u članu 8, stavovima 1 i 2 ovog zakona, tražeći:

- 1.1. utvrđivanje kršenja marke;
 - 1.2. sprečavanje kršenja, i zabrana daljih takvih i sličnih kršenja ubuduće;
 - 1.3 sprečavanje i prestanak daljeg kršenja stečenih prava na osnovu člana 8 stavova 1 i 2 ovoga zakona, koji su prouzrokovali ili predstavljaju ozbiljnu pretnju za moguće kršenje prava njegove trgovačke marke.
2. Radnje navedene u stavu 1, podstavovima 1.1, 1.2. i 1.3. ovog člana koje se takođe mogu podneti protiv lica koja su tokom vršenja svoje privredne aktivnosti vršila usluge kršeći marku ili čine pretnju za kršenje prava marke.

Član 97 **Zahtevi za konfiskaciju i uništavanje proizvoda**

1. Vlasnik pravo na trgovačku marku može da pokrene sudsku proceduru protiv bilo kojeg lica koje je prekršilo prava na trgovačku marku, neovlašćeno vršeći jednu od radnji navedenih u članu 8, stavovima 1 i 2 ovoga zakona, zahtevajući da se proizvodi koji krše pravo trgovačke marke budu uklonjeni sa tržišta, da se konfiskuju ili unište o trošku prekršioca.
2. Sud nalaže određenu meru prema tuženom uz troškove tuženog, osim u slučajevima kada postoje posebni razlozi o nepreduzimaju takve radnje.
3. Izricanje Sudske mere iz stava 1. ovoga člana mora biti u srazmeri sa prekršajem.

Član 98 **Zahtev za nadoknadu učinjene štete**

1. Vlasnik trgovačke marke može pokrenuti tužbu protiv lica koje mu je izazvalo štetu , na osnovu člana 8, stavova 1. i 2. ovoga Zakona, zahtevajući nadoknadu štete .
2. Vlasnik trgovačke marke može da pokrene tužbu, protiv lica koje je bez ovlašćenja izvršilo radnje na osnovu člana 8, stavova 1. i 2. ovoga zakona zahtevajući plaćanje nadoknade u iznosu koji je on/ona zahtevao u ugovoru za licencu, ako ona postoji.
3. Vlasnik trgovačke marke može pokrenuti tužbu protiv lica koje je bez ovlašćenja izvršilo radnje prema članu 8, stavovima 1. i 2. ovoga zakona, koji je stekao zaradu bez zakonskog osnova kršeći stranu trgovačku marku i da zahteva vraćanje ili nadoknadu tih zarada prema opštim odredbama za neosnovane zarade.
4. Zahtevi prema stavovima 1, 2 i 3 ovoga člana ne isključuju jedan drugog.

Član 99
Zahtev za objavljivanje presude

1. Na zahtev vlasnika trgovačke marke, konačna presuda se objavljuje u sredstvima javnog informisanja u troškovima tuženog.
2. Sud, odlučuje unutar granica zahteva za potpuno ili delimično objavljivanje presude i sredstvo informisanja gde će se izvršiti objavljivanje.

Član 100
Zahtev za informacije

1. Vlasnik trgovačke marke koji je pokrenuo postupak za zaštitu trgovačke marke u slučajevima kršenja, može zatražiti dobijanje informacija o poreklu i distribucijonoj mreži proizvoda koji krše marku.
2. Zahtev prema stavu 1. ovog člana može se podneti o obliku tužbe ili preduzimanje privremenih mera protiv:
 - 2.1. lica protiv kojeg je podignuta tužba u skladu sa stavom 1. ovog člana;
 - 2.2. lica koje unutar svoje privredne delatnosti ima proizvode za koje postoji sumnja da su prekršili marku;
 - 2.3. lice koje tokom obavljanja svoje privredne delatnosti pruža usluge, za koje se sumnja da su prekršile marku;
 - 2.4. lica koja tokom obavljanja svoje privredne delatnosti pružaju usluge ili koriste pružene usluge u sumnjivim aktivnostima koje krše marku ;
 - 2.5. lice za koje se dokaže da je uključeno u proizvodnju ili distribuciju sumnjivih proizvoda ili pružanju usluga koje krše marku.
3. Zahtev za informacije o poreklu i distribucijonoj mreži proizvoda i usluga iz stava 1. ovoga člana mogu sadržati osobito:
 - 3.1. informacije o imenima i adresama proizvođača, distributera, dobavljača i ranijih vlasnika roba i usluga, prodavcima na veliko i malo;
 - 3.2. informaciju o proizvedenoj , preraspodeljenoj, primljenoj i poručenoj količini, kao i ceni proizvoda i usluga
4. Ako navedeno lice odbije da pruži informacije bez ubedljivih razloga / on/ona je odgovaran/a za nastalu štetu u skladu sa zakonskim odredbama na snazi
5. Odredbe ovog člana ne važe za korišćenje povjerljivih informacija.

6. Odredbe ovog zakona ne važe za odredbe članova 103 i 104 ovog zakona koje regulišu dobijanje dokaza.

Član 101

Privremene mere u slučajevima kršenja trgovačke marke

1. Na zahtev vlasnika trgovačke marke koji dokaže da je prekršena trgovačka marka ili se pokušava prekršiti, Sud može narediti bilo kakvu privremenu meru koja obuhvata i zabranu ili sprečavanje kršenja, a posebno:

1.1. da naredi predstavljenom prekršiocu da prekine sa aktivnostima koje krše trgovčku marku, sud takođe može da izda i naredbu zabrane, protiv posrednika čije usluge koriste treća lica koja krše trgovčaku marku;

1.2. da naredi konfiskaciju ili udaljavanje sa tržišta proizvoda koji se bespravno imenuju kao trgovačka marka.

2. Na zahtev vlasnika marke, koji dokaže da je njegova trgovačka marka prekršena u poslovnom smislu, a u cilju stvaranja materijalne dobiti i takvo kršenje je pokušalo da njemu izazove nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, sud može da osim privremenih mera navedenih u stavu 1. ovog člana, naredi i konfiskaciju pokretne i nepokretne imovine suprostavljene stranke koja nije direktno vezana za prekršajem, uključujući i zamrzavanje njegovih/njenih bankarskih računa.

3. U cilju određivanja i sprovođenja privremene mere u skladu sa stavom 2. ovoga člana, sud i zahteva od suprotne ili od drugih odgovarajućih lica, davanje informacija o bankarskim računima, finansijskim i drugim privrednim informacijama, ili pristup informacijama ili drugim odgovarajućim dokumentima u vezi sa tim. Sud oosigurava zaštitu poverljivosti informacija i zabranjuje njihovu zloupotrebu.

4. Ako je privremena mera naložena bez obaveštavanja protivničke strane, sud će izreći odluku o privremenoj meri za protivničku strane, odmah nakon njenog sprovođenja.

5. U odluci o privremenoj meri, Sud određuje vremenski period takve mere, i ako je naređena neka mera pre početka postupka, period unutar kojeg podnosilac zahteva za meru pokreće postupak da bi obrazložio meru u roku od dvadeset (20) radnih dana ali ne duže od trideset i jedan (31) kalendarskih dana od dana izricanja privremene mere

Član 102

Privremene mere sa očuvanje dokaza

1. Prema zahtevu vlasnika marke koji tvrdi da mu je kršen pravo ili postoji opasnost da se krši ili postoji mogućnost da se dokaz kršenja ili pomenute opasnosti se ne može uzeti

ili postaje teško da se uzme, sud naređuje sprovođenje privremene mere za očuvanje dokaza.

2. Privremenom merom koja je naznačena u stavu 1. ovog člana, Sud može narediti:

2.1. pripremanje jednog detaljnog opisa proizvoda koji prete da prekrše jednu trgovačku marku, sa ili bez uzimanja uzoraka;

2.2. konfiskaciju roba za koje se utvrdi da je prekršila trgovačku marku;

2.3. konfiskaciju materijala i sredstava upotrebljenih u proizvodnji ili distribuciji robe koje krše prava jedne trgovačke marke i dokumentaciju koja se odnosi na to.

3. Privremena mera koja je navedena u ovom članu, može da se naredi i bez obaveštavanja druge stranke, ukoliko podnosilac privremenih mera dokaže da postoji opasnost da se mogu uništiti dokazi ili nastati nenadoknativa šteta. Ukoliko se naredi neka privremena mera bez prethodnog obaveštavanja druge stranke, Sud saopštava drugoj stranci odluku o uvođenju privremene mere, odmah nakon što se sprovede .

4. U odluci u kojoj se naređuje uvođenje jedne privremene mere, Sud određuje i vremenski period, i ukoliko je mera naređena pre početka zakonskog postupka, period unutar koga podnosilac mera treba da započne sa zakonskim postupkom, da bi obrazložio meru, u roku od od trideset (30) dana od dana saopštavanja odluke.

5. Kada se privremene mere na osnovu ovoga zakona povuku, ili im istekne rok zbog propusta od strane tužitelja, ili ako se dokaže da nije bilo kršenja ili pokušaja kršenja trgovačke marke, Sud na osnovu zahteva tužene stranke može da naredi tužitelju da izvrši nadoknadu optuženom za svaku nepravdu ili štetu koja je nastala uvođenjem privremenih mera. Da bi obezbedila nadoknadu štete nastale uvođenjem privremenih mera, tužena strana treba da ulaže dovoljna sredstva za podmirenje štete.

6. Odredbe Zakona o Izvršenom postupku primenjuju se u slučajevima koje nisu uređene ovim članom.

7. Odredbe ovoga zakona ne isključuju mogućnost suda da naredi uvođenje privremenih mera koje obuhvataju čuvanje dokaza, shodno odredbama Zakona o obligacionim odnosima.

Član 103

Osiguranje dokaza tokom postupka

1. Kada stranka u postupku traži dokaze, koji pripadaju drugoj stranci, Sud poziva drugu stranku da predoči takve dokaze unutar određenog vremenskog roka.

2. Vlasnik marke u svojstvu tužioca koji tvrdi da je kršenje marke izvršeno u poslovnoj delatnosti za ostvarivanje materijalne dobiti i za to podnese dokaze tokom postupka kao što su bankarska dokumenta, finasijska ili ostalu poslovnu dokumentaciju ili dokaze

koji navode da oni pripadaju suprotnoj strani, Sud poziva drugu stranu da predoči takve dokaze unutar određenog vremenskog roka.

3. Kada stranka, koja je pozvana da predoči dokaze, poriče da ima dokaze pod svojom kontrolom, Sud može preduzeti radnje da bi dokaza jednu takvu činjenicu.

4. Odredbe Zakona o Obligacionim Odnosima, vezano za pravo odbijanja da se predoče dokazi kao svedok, primenjuju se *mutatis mutandis* prema pravu stranke koja odbije podnošenje dokaza.

5. Sud, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, odlučuje o važnosti činjenice da stranka koja ima dokaze, odbija da deluje u skladu sa odlukom Suda, koja njemu naređuje da podnese dokaze, ili poriče, suprostavljavajući se mišljenju suda.

6. Nije dozvoljena posebna žalba protiv odluke suda koja je navedena u stavovima 1 i 2. ovog člana.

Član 104

Ubrzane procedure i sprovođenje odredaba drugih zakona

1. Postupak u vezi sa kršenjem marke treba da bude ubrzana.

2. Tokom postupka u vezi s kršenjem prava marke primenjuju se odredbe ostalih zakona na snazi.

3. Na zahtev suda ili stranke koja je pokrenula postupak o kršenju prava marke, Kancelarija prima zahtev za poništenje ili objavljivanje ništavnom odluku o registrovanoj marki podnete pre ili tokom postupka i postupaće u ubrzanom postupku.

4. Uzimajući u obzir okolnosti slučaja, sud može odlučiti o prekidu postupka do donošenja konačne odluke.

POGLAVLJE XIV

ZASTUPANJE

Član 105

Zastupanje od strane ovlašćenih zastupnika

1. Fizička ili pravna lica koja imaju prebivalište ili poslovno sedište u Republici Kosovo, mogu ostvariti svoja prava po ovom zakonu i preko ovlašćenih zastupnika koji su registrovani u registru zastupnika, koji vodi Kancelariju.

2. Strana pravna i fizička lica koja nemaju prebivalište ili poslovno sedište u Republici Kosova, mogu realizovati svoja prava prema ovom zakonu u procedurama pri Kancelariji samo putem ovlašćenih zastupnika, koji su registrovani u registar zastupnika koji vodi Kancelarija.

Član 106 **Ovlašćeni zastupnici trgovačkih marki**

1. Zastupanje fizičkih ili pravnih lica pred kancelarijom, može se izvršiti i preko ovlašćenih zastupnika za trgovačke regsitrovane odlukom Kancelarije u registar ovlašćenih zastupnika, koji vodi Kancelarija.

2. Kancelarija registruje i briše lica iz Registra ovlašćenih zastupnika trgovačkih maraka, ukoliko to lice ispunjava ili ne ispunjava, uslove određene ovim podzakonskim aktom, a u skladu sa ovim zakonom.

Član 107 **Ovlašćeni zastupnici**

1.Ovlašćeni zastupnik za trgovačku marku može da zastupa jedno fizičko ili pravno lice pred Kancelarijom na osnovama i unutar sfere ovlašćenja izdate od strane fizičkog ili pravnog lica.

2.Ovlašćenje se može izdati za jedno ili više aplikacija ili registracija trgovačkih marki, kako za one postojeće tako i one koje slede.

3.Ovlašćenje koje se odnosi na sve aplikacija i registracije trgovačkih marki jednog fizičkog ili pravnog lica, priznaje se kao opšte ovlašćenje.

4.Ovlašćenje može da bude i ograničeno samo za određene radnje koje se preduzimaju pri kancelariji.

5.Ukoliko se odriče od trgovačke marke koja se odnosi za jednu ili više proizvoda ili usluga za šta je ona registrovana, ovlašćenje treba jasno da sadrži konkretne zahteve navedene od vlasnika trgovačke marke.

Član 108 **Povlačenje ovlašćenja**

1. Vlasnik trgovačke marke može u svako vreme da povuče ovlašćenje dato zastupniku trgovačke marke.

2. Posle informisanja o promeni zastupnika, Kancelarija nastavlja da komunicira sa novim zastupnikom za trgovačke marke ili direktno vlasnikom trgovačkemarka.

3. Vlasnik trgovačke marke dao je dva ili više ovlašćenja različitim zastupnicima za trgovačke marke, važeće je ono ovlašćenje koje je skorijeg datuma.

Član 109 Predaja ovlašćenja

1. Zastupnik trgovačke marke koji tvrdi da je ovlašćen da zastupa vlasnika pred Kancelarijom, ali koji ne predaje Kancelariji pismeno ovlašćenje, da bi to dokazao, poziva se da u roku od šesdeset (60) dana od dana prijema poziva, dostavi važeće ovlašćenje.

2. Na zahtev zastupnika trgovačke marke, vremenski rok može da se produži i za šesdeset (60) narednih dana od isteka roka koji je naznačen u stavu 1. ovoga člana.

3. Ukoliko zastupnik trgovačke marke ne dostavi Kancelariju važeće ovlašćenje u predviđenom vremenskom roku i nastavi da deluje u svoje ime, radnje preduzete od strane zastupnika trgovačke marke smatraju se kao da nisu ni preduzete.

Član 110 Ovlašćenja suda

Za sve slučajeve kršenja prava trgovačke marke odlučuje nadležni sud.

POGLAVLJE XV KAZNE NE ODREDBE

Član 111 Kaznene odredbe

1. Pravno lice koje, bez ovlašćenja, koristi jednu trgovačku marku u suprotnosti sa članom 8 ovoga zakona, kazniće se novčanom kaznom od pet hiljade (5000) do petnaest hiljade (15000) €.

2. Fizičko lice koja deluju u suprotnosti sa članom 8 ovoga zakona, kazniće se novčanom kaznom od pet sto (500) do hiljadu i petsto (1500) €.

3. Odgovorno lice pravnog lica koje deluje u suprotnosti sa članom 8 ovoga zakona, kazniće se novčanom kaznom pet sto (500) do hiljadu i petsto (1500) €.

4. Fizičko lice koji tokom vršenja svoje privredne aktivnosti ili proizvođač koji deluje u suprotnosti sa članom 8 ovoga zakona, kazniće se novčanom kaznom od dvehiljade i petsto (2500) do sedamhiljade i petsto (7500) € kada je kršenje nastalo tokom obavljanja njegove delatnosti.

5. Proizvodi koji su upotrebljeni ili oni koji se predviđaju da budu upotrebljeni za izvršavanje prekršaja naznačenih u ovom članu, odlukom nadležnog suda, mogu se zapleniti, uništiti, ili da se učine neupotrebljivim na jedan drugi način.

6. U slučajevima kada se marka upotrebljava u suprotnosti od odredaba ovog zakona, Sud u zavisnosti od prekršaja kojim se pretpostavlja da je učinjeno krivično delo, sprovode se odredbe Krivičnog zakona Kosova.

POGLAVLJE XVI PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 112 Nerešene procedure

1. Sve započete procedure pre stupanja na snagu ovog zakona i one koje nisu rešene oko registracije trgovačkih marki, procedure vezane za odbijanje ili poništenje trgovačkih marki kao i procedure vezane za aplikaciju registracija revalidiranih trgovačkih marki sprovodiće se u skladu sa odredbama ovog zakona.

2. Odredbe Poglavlja X ovoga Zakona stupaju na snagu na dan kada Madridski Sporazum i/ili Madridski Protokol bude potpisan od strane Republike Kosovo, a POGGLAVLJE XI stupa na snagu nakon učlanjenja Republike Kosovo u Evropsku Uniju.

3. Za sprovođenje ovog zakona, ministar za trgovinu i industriju doneće podzakonska akta u roku od dvanaest (12) meseci od stupanja na snagu ovog zakona.

Član 113 Završne odredbe

Stupanjem na snagu ovoga Zakona ukida se Zakon br. 02/ L-54 za "Trgovinske Marke" kao i ostali podzakonski akti, koji su u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 114
Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest (15) dana od dana objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo.

Zakon br. L-026
29. jul 2011.godine

Predsednik Skupštine Republike Kosovo

Jakup KRASNIQI